

Underskud dækket ved Bevilling paa Finansloven, men det spiller en meget stor Rolle for de Kommuner, som driver Sanatorier. Ved Finanslovens anden Behandling lovede Justitsministeren, at Spørgsmaalet om at stille de kommunale Sanatorier om ikke helt, saa dog nogenlunde paa lige Fod med de af Nationalforeningen drevne med Hensyn til at erholde Dækning af Underskuddet af Staten skulde blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg haaber, det maa resultere i, at Staten viser Kommunerne det Hensyn at yde ogsaa dem en rimelig Støtte til Dækning af det betydelige Underskud, de har paadraget sig i disse dyre Tider ved Driften af de forskellige kommunale Sanatorier.

Endvidere tror jeg, at man i Udvalget bør søge at faa ophævet Forskellen i Taksterne mellem Sanatorier for voksne og Sanatorier for Børn, thi det viser sig efter de Erfaringer, man har indenfor Nationalforeningen, at Driftsudgifterne paa de Sanatorier, hvor der optages Børn, er lige saa store som paa Sanatorierne for voksne, og det er ganske naturligt, thi hvad der muligvis kan spares paa Kosten, medgaar til Pleje og Pasning af Børnene, som kræver et mere omhyggeligt Tilsyn og overhovedet en mere omhyggelig Pleje og Pasning end de voksne. Jeg tror derfor ikke, der er nogen særlig Anledning til at opretholde denne Forskel, der findes i dette Lovforslag ligesom i den gældende Lov, thi jeg synes ikke, den har noget med de virkelige Forhold at gøre.

Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at ved Udregningen af Statstilskuddet med de $\frac{3}{4}$ har man i nogle Tilfælde holdt sig lidt for meget paa den sikre Side, idet man f. Eks. for Plejehjemmenes Vedkommende har opstillet $\frac{3}{4}$ af 2 Kr. som 1 Kr. 35 Øre, skønt det nødvendigvis maa blive 1 Kr. 50 Øre. Der kan jo ikke her være Tale om en Afrunding. Jeg synes, det var rigtigt, at de fik i alt Fald det Beløb, som er tiltænkt dem. Der staar ganske vist: indtil $\frac{3}{4}$, men jeg synes ikke, der er Grund til at forringe denne Brøk ved at nedbringe Beløbet.

Jeg finder ogsaa, at der i § 11 bør foretages en Ændring med Hensyn til det Beløb, som opføres paa de aarlige Finanslove som Statstilskud til Opførelse eller Udvidelse af de i Loven nævnte Anstalter. Det hedder herom, at „Tilskuddet kan andrage indtil Halvdelen af Udgifterne ved den paagældende Bygnings Opførelse og Montering, Omkostninger til Grunderhvervelse

ikke medregnede, dog ikke over 1 500 Kr. for hver Patientplads“. Dette Beløb slaar ikke til, naar man tager Hensyn til, hvad Byggeomkostningerne er i Øjeblikket, og hvad sikkert ogsaa i Fremtiden Indretningen af Hospitaler vil koste. Det er det samme Beløb, som findes i den nu gældende Lov, men jeg mener rigtignok, at det bør betydeligt forhøjes. Ellers er jeg bange for, at den fornødne Hospitalsplads eller rettere sagt den nødvendige Udvidelse af den nuværende Hospitalsplads ikke vil blive tilvejebragt, fordi de, som skal have med Opgangen at gøre, ikke magter den, hvad enten det nu bliver Nationalforeningen eller Kommunerne, der sætter sig i Spidsen for dette Byggeri.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg ligesom Venstres Ordfører meget vil anbefale det foreliggende Lovforslag, og idet jeg haaber, at der under Udvalgsforhandlingen vil kunne blive Adgang til at foretage de Ændringer, jeg her har peget paa. I øvrigt vil jeg udtale, at det foreliggende Lovforslag indeholder et betydeligt Fremskridt, som der kun kan være al Anledning til at hilse med Tilfredshed. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

A. M. Hansen: Kampen mod Tuberkulosen er i den sidste Snes Aar ført med stedse stigende Styrke og med stedse stigende Held her i vort Land. Den Linie, der er fulgt gennem Lovgivningsarbejdet i denne Sag, er den, at Staten, Kommunerne og det private Initiativ er gaaet Haand i Haand, og da den hidtil fulgte Vej synes at føre glædeligt fremad gennem gode Resultater, er det naturligt, at det foreliggende Lovforslag fremtræder som en direkte Fortsættelse af den hidtil fulgte Linie uden i nogen væsentlig Grad at føre ind paa nye Baner.

Jeg skal, ligesom de to ærede foregaaende Talere, ikke gaa meget ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, da der uden Tvivl vil blive Lejlighed dertil i Udvalget, men jeg vil dog pege paa et Par Punkter. I 2det Punkt af § 2 aabnes der Adgang til Oprettelse af Kysthospitaler for voksne, som lider af kirurgisk Tuberkulose. Hidtil har Kysthospitalerne kun været for Børn, saa dette maa betragtes som et Fremskridt, og det paavises jo ogsaa i det Bemærkningerne til Lovforslaget vedlagte Bilag 2, at der vil være haardt Brug for en saadan Udvidelse af Rammerne paa dette Omraade. Ligeledes vil jeg betegne det som et glædeligt Fremskridt, at der